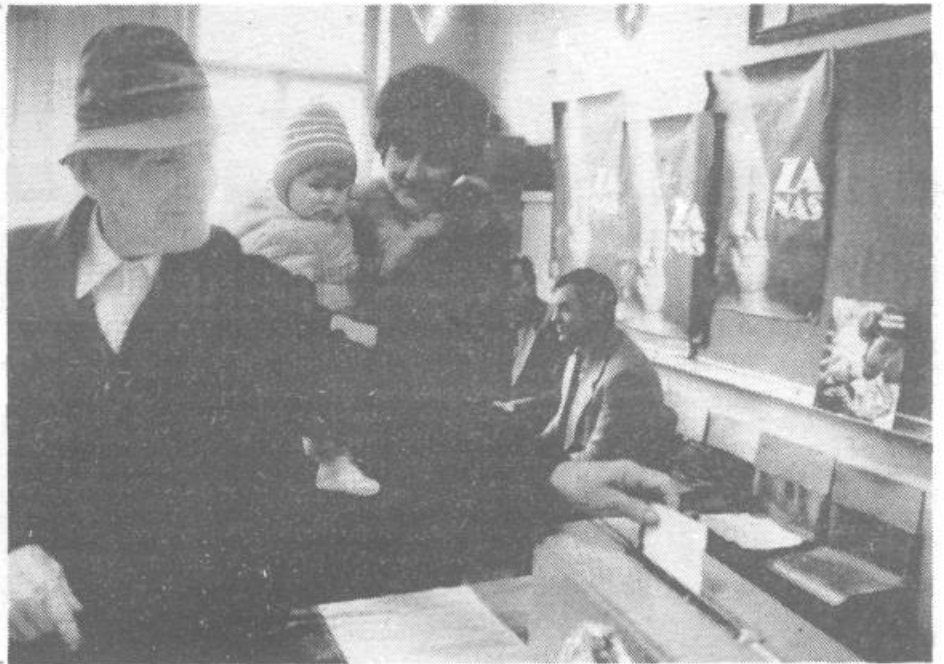

Ljubljančani smo izglasovali tretji samoprispevek

V nedeljo 22. novembra so zopet oživila glasovalna mesta. Kar 86,09 odstotka vseh volilnih upravičencev se je podalo na glasovalna mesta, za uvedbo tretjega samoprispevka pa se jih je izreklo 59,02 odstotka.

In kako smo glasovali v naši občini? Referenduma se je udeležilo 86 odstotkov volilnih upravičencev, ZA pa jih je glasovalo 57,9 odstotka. Kako smo glasovali po krajevnih skupnostih pa lahko preberete na strani 2.

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XVIII
številka 20
24. november 1981

izhaja
štirinajstnevno

Vsem delovnim
ljudem
in občanom
ob dnevu
republike
29. novembru
iskreno čestitajo

SKUPŠČINA
IN DRUŽBENOPOLITIČNE
ORGANIZACIJE OBČINE
LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

29. NOVEMBER BOMO
OBELEŽILI Z NOVIMI
DELOVNIMI ZMAGAMI

Republiki v pozdrav

Osemindeseto po vrsti bo letos naše praznovanje, naše republike. Republik v pozdrav bomo okrasili svoje okolje, zapeli pesem, se zbrali na slovesnostih, največji cicibani bodo postali pionirji...

Včasih si o določenih stvareh ustvarjamo v vsakdanjem dnevu našega skupnega življenja tako ali drugačno podobo, da bi obdržali tisto, kar se nikoli več ne bo vrnilo. Zakaj? Morda zato, da bi preteklo in nepovratno bolje doumeli in zato bolj spoznali tisto, kar iz trenutka v trenutek prihaja kot presenečenje, da bi torej obvladali življenje. S tem bi hoteli povedati

resnico in opozoriti na tisto kar je velikega in mogočnega.

To veliko in mogočno pa je bilo opravljeno v času največje vojne tega sveta v zadnjih novembrskih dneh leta 1943. To je bil dan, ko se je v najmračnejših dneh naših narodov in narodnosti rodila nova Jugoslavija.

Ob rojstnem dnevu naše republike vsako leto beležimo nove delovne uspehe, delovne zmage nas vseh. Naj izdvojimo samo nekaj tistih, ki so se, oziroma se bodo vršile v naši občini v teh dneh.

Zgrajena je nova vodarna Brest, tretja največja v Ljubljani (o njej lahko več preberete na drugi strani), zgrajen pa je tudi vrtec v Kozarjah. V soboto ga je svojemu namenu predal predsednik občinske skupščine Vili Belič, in ob tem dejal: »Vse nove šole, vzgojnovarstvene ustanove, stanovanja, ceste, trgovine in številni drugi objekti so sicer merilo napredka in delovnih zmag, vendar se bistvena vsebinska obogatitev kaže v spremenjenem položaju delovnega človeka v odnosu do širše družbe. Človek je v tem času postal osrednje gibal tega dogajanja, ustvarjanja in napredka, postal je nosilec svoje bodočnosti. In tej lepi bodočnosti namenjamo tudi ta vzgojnovarstveni objekt.«

V spomin na odhod skupine 6 fantov v partizane (iz te skupine izhajata dva narodna heroja Lado Maver-Ronko in Franc Avbelj-Lojko), praznuje KS Notranje gorice vsako leto 5. decembra svoj krajevni praznik. Praznovanje krajevnega praznika združeno s praznovanjem Dneva republike bo v – soboto 28. novembra ob 18. uri v Zadržnem domu v Notranjih gorica. Na proslavi, kjer bodo 27 krajanom podeljena priznanja OF in krajevne skupnosti bo govoril narodni heroj Franc Avbelj-Lojko.

27. novembra pa se bodo na krajsi slovesnosti zbrali delavci Tiskarne Ljubljana, da proslavijo 60 letni jubilej svoje organizacije. Ob tej priložnosti bodo odprli tudi nove delovne prostore na Tržaški cesti. Istega dne pa se bo v Preserju 290 učencev preselilo iz starih šolskih prostorov v nove. Popoldne ob 16. uri bo v novi šoli proslava Dneva republike, številni krajanji in predvsem starši pa si bodo lahko ogledali novo šolo. 25. novembra pa bo v kraju Špeterslovenov ob Nadiži blizu Čedadu slovesnost, na kateri bo naša delovna organizacija Hoja položila temeljni kamen za izgradnjo mešanega podjetja Hobles. O izgradnji tega podjetja, ki bo v glavnem izdelovalo stavbno pohištvo, pa boste lahko več prebrali v naslednji številki.

POGOVOR Z BODOČO PIONIRKO
PETRO

Rada imam domovino

Učenka prvega razreda osnovne šole Dolomitski odred v Polhovem Gradcu je tudi Petra Setničar. Dobrodušno in zgovorno dekletce je doma iz Dolenje vasi. S ponosom nam je pripovedovala:

»Imam tri leta starega bratca, ki se zna zelo lepo igrati in mi včasih tudi malo ponagaja. Mamica in očka pa sta zaposlena v Komunalnem podjetju. Očka je mehanik in dela v delavnici, mamica je pa v pisarni. Vsak dan me zjutraj pripeljeta v šolo. Veliko rajše hodim v

šolo dopoldne, ker je popoldne že tema. Po temi pa nerada hodim domov.«

Sicer pa ima Petra kar dolgo pot do šole in domov.

»Iz šole se najprej peljem z avtobusom do Dvora, potem pa še pol ure hodim peš. Z menoj se z avtobusom vozijo še sošolci Robi, Barbi, Martina, Katja, Ciril in Tad'j. Z Barbi in Martino izstopimo skupaj, ostali pa se peljajo še naprej do Belce.«

– Petra, kako ti sedaj pravijo v šoli?

»Ja, sedaj sem cicibanček, ampak kmalu bom pionirček!«

– Kdaj?

»Za 29. november!«

– Kaj se bo pa takrat dogajalo?

»Dobili bomo plave kapice in rdeče rutke, pa kakšne knjige. Takrat bo dan pionirčkov.«

– Ali je pomembno, kakšen je pionir.

»Ja, to je pomembno. Pionirji morajo biti pridni, veliko se morajo učiti, lepo morajo znati pisati.«

– Kaj pa je še 29. novembra?

»29. novembra je dan domovine. Naša domovina je Jugoslavija. Rada jo imam, ker »živi« Tito, ker je naš Edvard Kardelj. Nikoli ne bi šla živet v drugo domovino, ker mi je v Jugoslaviji všeč. V Jugoslaviji so hribi, reke in morje, tudi zato jo imam rada!«

– Koliko časa pa boš pionirček?

»Pionirček bom do sedmega razreda, potem pa bom mladinka, in potem, potem pa bom mamica!«

– Ali rada hodiš v šolo?

»Rada hodim, ker se v šoli naučim brati in pisati, ker v šoli tudi pojemo. Rada imam tovarišico, ker nas uči, ker je dobra. Ja, tudi krega nas včasih, takrat, ko nagajamo.«

– Kaj pa poje v šoli?

»Veliko raznih pesmic. Tudi o domovini pojemo, pa tisto Tonček je prišel, torbico nosil. Tonček je bil kurirček, kurirčki pa so pomagali partizanom, da so jim povedali, kje so Nemci.«

– Zakaj pa so Nemci prišli k nam?

»Zato, ker jim je bila všeč naša domovina. Partizani pa niso pustili, da bi ostali, ker smo prvi tukaj živeli in se lepo imeli. Vojna je nekaj grdega, zato ker so zaporji in ker se streljajo.«

– Petra, ali je tebi sedaj lepo?

»Lepo mi je, ker imamo mir, ker dobim za jesti, kar hočem, ker imam igrače.«

– Pa misliš, da je vsem otrokom tako lepo?

»Ne, eni so lačni, nimajo igrač in živijo v vojni. Tem otrokom bi poslala velik paket, vanj pa bi dala kruh, krompir, mesto, igrače...«

– Kako bi ti čestitala domovini, ker ima praznik?

– »Vse najboljše. Domovina!«

